

W numerze:

1. Płatności gotówkowe.
2. Kolejne korzystne rozwiązania dla podatników.
3. Jak liczyć podstawę opodatkowania przy wypłacie dywidendy w estońskim CIT?
4. Zwrot lub zaliczenie na poczet spłaty kosztu kredytu hipotecznego związanego z oczekiwaniem na wpis do księgi wieczystej.
5. Najnowszy wyrok TSUE w sprawie „frankowiczów”.

Z kraju i ze świata ...

PŁATNOŚCI GOTÓWKOWE

Przygotowując przepisy zwane potocznie Polskim Ładem ustawodawca zakładał obniżenie limitu płatności gotówkowych w relacjach B2B oraz B2C już od 1 stycznia 2022 roku. Jednakże w związku z protestami zgłaszanymi przez przedsiębiorców oraz konsumentów zdecydował się na odroczenie wejścia w życie przepisów obniżających (B2B) oraz wprowadzających (B2C) limity w płatnościach gotówkowych do 1 stycznia 2023 roku, a obecnie do 1 stycznia 2024 roku. O jakich limitach mówimy?

1. Ograniczenia płatności gotówkowych w transakcjach B2B.

Limit wynika z art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo przedsiębiorców. Zgodnie z tym przepisem dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku płatniczego przedsiębiorcy, w każdym przypadku gdy jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza 15.000 zł lub równowartość tej kwoty, przy czym transakcje w walutach obcych przelicza się na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień dokonania transakcji. To co jest istotne ustawodawca używa sformułowania „transakcji” co oznacza, iż przedsiębiorca zobligowany jest patrzeć na rozliczenie szerzej. Bynajmniej nie chodzi ustawodawcy o jedną płatność. W rozumieniu ustawodawcy należy rozpatrzyć jednolitość transakcji niezależnie od liczby płatności. **Od 1 stycznia 2023 roku limit ten miał być obniżony do kwoty 8.000,00 zł, jednakże termin ten już jest nieaktualny.**

2. Ograniczenia płatności gotówkowych w transakcjach z konsumentami.

W obecnym stanie prawnym brak jest przepisów zobowiązujących konsumentów do dokonywania płatności bezgotówkowych. Zmiany w tym zakresie wprowadzały przepisy Polskiego Ładu, odroczone pierwotnie do 1 stycznia 2023. Zgodnie z nimi, obowiązek dokonywania przez konsumentów płatności bezgotówkowych (płatności za pośrednictwem rachunku płatniczego), występował jeżeli jednorazowa wartość transakcji z przedsiębiorcą, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza 20.000 zł lub równowartość tej kwoty (na potrzeby tego przepisu transakcja w walutach obcych ma być przeliczana na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień dokonania transakcji). Zmiany wynikały z dodanego art. 7b ustawy o prawach konsumenta.

Oba limity miały obowiązywać od 1 stycznia 2023 roku. Jednakże ustawa z 5 sierpnia 2022 r. o zmianie ustawy o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami oraz ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw - Dz.U. z 2022 r. poz. 1719 uchwalona 5 sierpnia 2022 r. przesunęła termin wprowadzenia obniżonego limitu transakcji gotówkowych na 1 stycznia 2024 r. Przedsiębiorcy będą mieli więcej czasu na dostosowanie się do wprowadzonych ograniczeń.

KOLEJNE KORZYSTNE ROZWIĄZANIA DLA PODATNIKÓW

Zgodnie z komunikatem opublikowanym na stronie MF dnia 15 września 2022 roku sejm przyjął m.in. pakiet zmian dotyczących ustawy o CIT. Do najważniejszych z nich należą:

- odroczenie i modyfikacja podatku minimalnego,
- uchylenie przepisów o tzw. „ukrytej dywidendzie”,
- zmiana przepisów dotyczących obowiązku dokumentacyjnego w zakresie tzw. pośrednich transakcji krajowych,
- zmiana przepisów dotyczących polskiej spółki holdingowej (PSH),
- uelastycznienie konstrukcji oświadczenia wyłączającego obowiązek stosowania mechanizmu pay & refund,
- zmiana przepisów dotyczących opodatkowania podatkiem od przerzuconych dochodów,
- złagodzenie przepisów dotyczących rozliczania kosztów finansowania dłużnego w kosztach podatkowych,
- likwidacja obowiązku składania załącznika przy korzystaniu z „ulgi na złe długi”,
- poprawa regulacji dotyczących przepisów o opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek (tzw. estoński CIT),

- zmiana przepisu dotyczącego terminu opłacania składek z tytułu przychodów ze stosunku pracy i zrównanych, w części finansowanej przez płatnika, składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Teraz czas na Senat. Bez wątplenia szereg proponowanych zmian jest korzystny, konieczne jest jednak ich dopracowanie.

JAK LICZYĆ PODSTAWĘ OPODATKOWANIA PRZY WYPŁACIE DYWIDENDY W ESTOŃSKIM CIT?

To zależy czy spojrzymy na objaśnienia podatkowe czy też interpretacje, która tworzą dwie sprzeczne linie interpretacyjne.

Jak jest w ryczałcie od dochodów spółek? Mamy dwie stawki: 10%, 20% oraz możliwość pomniejszenia zaliczki PIT o podatek zapłacony przez Spółkę, odpowiednio 90% (przy stawce 10%) oraz 70% (przy stawce 20%). Ta druga kwestia nie budzi sporów. Gdzie więc pojawia się problem? Otóż w ustaleniu podstawy opodatkowania do dywidendy. Mianowicie czy przyjąć zysk brutto czy też zysk netto – czyli po pomniejszeniu o podatek CIT zapłacony przez Spółkę?

Jak chce minister?

Obecnie objaśnienia mówią, że podstawa naliczania ryczałtu od dochodów spółek i PIT od dywidendy jest taka sama. Ma to na celu brak konieczności korygowania już sporządzonych sprawozdań finansowych. W związku z tym zgodnie z objaśnieniami podatkowymi z 23 grudnia 2021 r. minister finansów wyjaśnił, że kwota ryczałtu zapłaconego od zysku osiągniętego w jednym roku pomniejsza dopiero zysk brutto kolejnego roku.

Taka wykładnia nie znajduje aprobaty u spółek, które wybrały ryczałt. Dlaczego? Wzrost obciążenia podatkowego oraz przyjęcie jako podstawy opodatkowania do PIT zysku brutto powoduje, iż de facto odprowadza się podatek od podatku.

Z wykładnią ministra nie zawsze idą w parze interpretacje indywidualne wydawane przez KIS. Część interpretacji wskazuje, iż podatnik (spółka) najpierw liczy podatek od osób prawnych, a następnie od zysku netto oblicza 19% podatek od dywidendy pomniejszony odpowiednio o 90% lub 70% (np.: sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.381. 2022.3.AK, 0111-KDIB2-1.4011.156. 2022.2.AR).

Aby nie było tak pięknie KIS wydaje także interpretacje zgodne ze sposobem liczenia prezentowanym w objaśnieniach podatkowych. Dla przykładu: sygn. 0114-KDIP3-1.4011.550.2022.1.MG, sygn. 0114-KDIP3-1.4011.519. 2022.4.BS.

Co więc powinien zrobić podatnik? Jaki sposób liczenia podatku od dywidendy przyjąć? Niestety jedyną możliwością, aby uzyskać bezpieczeństwo swoich wyliczeń powinien przede wszystkim stosować jednolite zasady przez cały okres stosowania ryczałtu oraz zabezpieczyć się interpretacją indywidualną.

KOSZT OCZEKIWANIA NA WPIS DO HIPOTEKI PODLEGA ZWROTOWI KONSUMENTOWI

Już obowiązują przepisy ustawy z dnia 5.08.2022 r. o zmianie m.in. ustawy o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego, wprowadzające obowiązek zwrotu lub zaliczenia na poczet spłaty kredytu kosztu kredytu hipotecznego związanego z oczekiwaniem wpisu hipoteki do księgi wieczystej.

W ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego dodano postanowienia:

„5a. W przypadku udzielenia kredytu hipotecznego, umowa o kredyt hipoteczny może określać dodatkowy koszt kredytu hipotecznego, związany z oczekiwaniem na wpis hipoteki do księgi wieczystej, ponoszony przez konsumenta do czasu dokonania wpisu hipoteki do księgi wieczystej.

5b. Dodatkowy koszt kredytu hipotecznego, o którym mowa w ust. 5a, podlega zwrotowi konsumentowi lub zaliczeniu na poczet spłaty kredytu hipotecznego po dokonaniu wpisu hipoteki stanowiącej zabezpieczenie kredytu hipotecznego do księgi wieczystej, na warunkach określonych umową o kredyt hipoteczny.”

Przepisy powyższe mają zastosowanie do:

1. umów o kredyt hipoteczny zawartych od dnia wejścia w życie powyższej ustawy;
2. umów o kredyt hipoteczny zawartych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, jeżeli do dnia jej wejścia w życie nie dokonano wpisu hipoteki stanowiącej zabezpieczenie kredytu hipotecznego do księgi wieczystej.

W przypadku, o którym mowa w pkt 2, zwrot konsumentowi dodatkowego kosztu kredytu hipotecznego lub zaliczenie na poczet spłaty kredytu hipotecznego następuje w terminie 60 dni od dnia dokonania wpisu hipoteki stanowiącej zabezpieczenie kredytu hipotecznego do księgi wieczystej.

NAJNOWSZY WYROK TSUE W SPRAWIE „FRANKOWICZÓW”

W dniu 8 września 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał wyrok w trzech połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach: C-80/21, C-81/21 oraz C-82/21. Rozstrzygnięcie TSUE umacnia pozycję „frankowiczów”- konsumentów w sprawach przeciwko bankom.

Pytania prejudycjalne zmierzały do wyjaśnienia, czy przepisy pozwalają krajowym sądom

stwierdzić nieuczciwy charakter części warunku umowy zawartej pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą, tak że po usunięciu elementu warunku pozostaje on częściowo skuteczny. Następnie, czy sądy krajowe mogą, po uznaniu za nieuczciwy warunku znajdującego się w umowach z konsumentami, która nie pociąga za sobą nieważności całej umowy, dokonywać zastąpienia warunku przepisem dyspozytywnym prawa krajowego oraz czy sąd krajowy może zastąpić taki warunek wykładnią oświadczeń woli stron celem uniknięcia unieważnienia umowy lub dyspozytywnym przepisem prawa krajowego, nawet jeśli konsument został poinformowany o skutkach nieważności umowy i zaakceptował je. Wreszcie, ostatnie pytanie dotyczyło ustalenia tego, czy roszczenie konsumenta o zwrot niesłusznie zapłaconych kwot na podstawie nieuczciwego warunku umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem ulega przedawnieniu po upływie terminu dziesięciu lat, który zaczyna biec od dnia każdorazowego spełnienia świadczenia przez konsumenta, także w wypadku, kiedy konsument nie wiedział o nieuczciwym charakterze warunku.

Odpowiadając na przedstawione pytania TSUE podtrzymał swoją tendencję orzecniczą opowiadając się po stronie „frankowiczów”.

TSUE stwierdził, że sąd krajowy nie ma możliwości stwierdzenia nieuczciwości jedynie wybranego elementu warunku umowy i pozostawienia pozostałej części umowy w mocy, w sytuacji, gdy usunięcie konkretnego elementu warunku umownego prowadziłoby do zmiany jego istoty. Nie ma możliwości zastąpienia nieważnego postanowienia umownego przepisem prawa krajowego lub wykładnią sądową, nawet zgodnie z oświadczeniem woli stron. Na koniec, TSUE uznał, że termin przedawnienia prawa konsumenta do zwrotu nie powinien rozpocząć się dopóty, dopóki konsument nie dowiedział się o nieuczciwym charakterze warunku umownego, lub przynajmniej przed momentem, w którym powinien być o nim racjonalnie wiedzieć. Wbrew prawu unijnemu (tj. dyrektywie 93/13) byłoby przyjęcie, że termin przedawnienia roszczeń konsumenta wobec banku o zwrot kwot zapłaconych na rzecz banku rozpoczął się, nie uwzględniając faktu, że konsument nie był w stanie samodzielnie dokonać oceny nieuczciwego charakteru warunku umownego lub nie powziął wiedzy o nieuczciwym charakterze tego warunku.

Ze świata – Ważne odkrycie dot. księżycy Saturna - Zespół naukowców znalazł dowody na istnienie kluczowego składnika niezbędnego do rozwoju życia w podpowierzchniowym oceanie jednego z księżyców Saturna - Enceladusa. Badania wykazały, że ocean powinien być stosunkowo bogaty w fosfor, co oznacza, że ten lodowy księżyc zawiera większość elementów niezbędnych do istnienia życia, przynajmniej takiego, jakie znamy.

Z kraju – niestety narodowa reprezentacja Polski w koszykówkę przegrała mecz o 3 miejsce, który zagrała z Niemcami. Tym samym ostatecznie Polska Reprezentacja została czwartą drużyną EuroBasketu.

Newsletter przygotowany jest przez zespół Kancelarii Grabowski i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych sp.k. z siedzibą w Warszawie, ul. Bagno 2 lok. 71, 00-112 Warszawa. Firma wpisana jest do rejestru przedsiębiorców KRS przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000467341, REGON: 146768660, NIP: 5252558402 i nie stanowi oferty w rozumieniu kodeksu cywilnego, informacji handlowej ani doradztwa prawnego. Jeżeli nie chcesz otrzymywać Newslettera [możesz się wypisać](#).

Redaktor prowadząca: *Radca Prawny Luiza Kwaśnicka*, Redaktor graficzna: *Ewelina Sobolewska*.